คุณภาพเนื้อปลามีความสำคัญต่อการบริโภคภายในประเทศและการส่งออก ระบบ การผลิตปลานิลอาจส่งผลต่อคุณภาพเนื้อปลาโคยเฉพาะการสะสมของกลิ่นโคลนซึ่งปลานิลได้รับ จากใชยาโนแบคทีเรียและแบคทีเรียแอคติโนมัยซีสบางชนิคที่สร้างสารประกอบที่สร้างกลิ่นโคลน (จืออสมินและเอ็มไอบี) การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบปริมาณกลิ่นโคลนในเนื้อ ปลานิลที่เลี้ยงในระบบการผลิตต่างกัน 2 ระบบ ได้แก่ การเลี้ยงปลานิลในกระชังและบ่อดิน (การทคลองที่ 1) นอกจากนี้ยังศึกษาความสัมพันธ์ของอายุบ่อต่อชนิคของแพลงก์ตอนพืช และแบกที่เรียแอกติโนมัยซีสที่สร้างกลิ่นโคลน (การทคลองที่ 2) ในการทคลองที่ 1 ศึกษาผลของ ระบบการผลิตต่อการสะสมกลิ่นโคลนในเนื้อปลานิล ทำการเลี้ยงปลานิลในกระจังจำบวบ 9 กระชัง และการเลี้ยงปลานิลในบ่อดินจำนวน 9 บ่อ โดยศึกษาที่อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย วิเคราะห์กลิ่นโคลนในเนื้อปลานิลโดยใช้อุปกรณ์ Solid Phase Microextraction (SPME) ร่วมกับ เครื่อง Gas Chromatography Mass Spectrometry (GC/MS) พบว่าปริมาณจืออสมินและเอ็มไอบีใน เนื้อปลานิลที่เลี้ยงในกระชังมีค่าต่ำกว่าในบ่อคิน (p≤0.05) โดยปลานิลที่เลี้ยงในกระชังและบ่อคินมี ค่าจืออสมินและเอ็มไอบี 0.66±0.11 และ 2.61±0.51 ไมโครกรัม/กิโลกรัม ตามลำดับ และ ปริมาณเอ็มใอบีในเนื้อปลานิลที่เลี้ยงในกระชังและบ่อคิน 2.45±0.50 และ 4.55±0.59 ไมโครกรัม /กิโลกรัม ตามลำดับ ใชยาโนแบคทีเรียที่สร้างสารประกอบกลิ่น โคลนที่พบในน้ำในกระชังและบ่อ คิน ได้แก่ Anabaena sp. $(23.33-30.00\times10^3$ เซกล์/มิลลิลิตร), Oscillatoria sp. $(13.33-26.67\times10^3$ เซลล์/มิลลิลิตร) และ Pseudanabaena sp. (16.67-26.67×10³ เซลล์/มิลลิลิตร) ตามลำคับ และที่พบ ในบ่อคิน ได้แก่ Anabaena sp. (3.33-177.00×10³ เซลล์/มิลลิลิตร), Oscillatoria sp. (43.33- 176.67×10^3 เซลล์/มิลลิลิตร) และ Pseudanabaena sp. (6.67-53.33 $\times 10^3$ เซลล์/มิลลิลิตร) ตามลำคับ และการทดลองที่ 2 ศึกษาผลของอายุบ่อต่อชนิดของแพลงก์ตอนพืชและแบคทีเรียแอคติโนมัยซีสที่ สร้างกลิ่นโคลนในเนื้อปลานิล พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ของกลิ่นโคลนที่อายุบ่อต่างกัน (p≥0.05) และ ไม่พบความสัมพันธ์ของ ไซยา โนแบกทีเรียที่สร้างกลิ่น โคลนในเนื้อปลานิลที่อายุบ่อต่างกัน (p≥0.05) แต่อย่างไรก็ตามจากการตรวจนับชนิดและปริมาณของไซยาโนแบคทีเรียที่สร้าง กลิ่นโคลน ได้แก่ Phormidium sp. (0.00-236.67×10³ เซลล์/มิลลิลิตร), Oscillatoria sp. (0.00- 103.33×10^3 ເซกล์/มิกกิกิตร), Anabaena sp. $(0.00 - 203.33 \times 10^3$ ເซกล์/มิกกิกิตร) และ Pseudanabaena sp. (0.00-253.33×10³ เซลล์/มิลลิลิตร) ตามลำดับ จากการตรวจวิเคราะห์ปริมาณ เชื้อแบคทีเรียแอคติโนมัยซีสในคินพื้นบ่อ (0.25×10³-2.02×10° เซลล์/กรัมของคินแห้ง) ซึ่งไม่พบ ความสัมพันธ์ของปริมาณเชื้อแบคทีเรียแอคติโนมัยซีสที่อายุบ่อต่างกัน (p≥0.05) ดังนั้นสรุปได้ว่า เนื้อปลานิลที่เลี้ยงในกระชังมีการสะสมของกลิ่นโคลนน้อยกว่าเนื้อปลานิลที่เลี้ยงในบ่อดิน และ ใชยาโนแบคทีเรียที่ก่อให้เกิดกลิ่นโคลนในเนื้อปลานิล ได้แก่ Oscillatoria sp., Anabaena sp., Pseudanabaena sp. และ Phormidium sp.

Tilapia flesh (Oreochromis niloticus) quality is an important trait for both local consumption and export. Culture systems may directly affect tilapia flesh quality, especially the accumulation of a musty-odor. The main causes of this musty-odor are the blooms of cyanobacteria and actinomycetes which produced geosmin and 2-methylisoborneol (MIB). The aims of this study were to compare the effect of 2 culture systems (cages and earthen ponds) on the accumulation of musty-odor in tilapia flesh and to investigate the correlation between pond ages and the types of phytoplankton and actinomycetes which produce musty-odor flesh. The study was conducted in Phan District, Chiangrai Province. In the first experiment, The effects of culture system on accumulation of musty-odor in fish flesh were investigated. Tilapias were cultured in 9 cages and 9 earthen ponds. Fish from each culture systems were collected for analyses using Solid Phase Microextraction (SPME) and Gas Chromatography Mass Spectrometry (GC/MS). The results revealed that geosmin and MIB levels in the flesh of tilapia cultured in cages were less than those cultured in earthen ponds (p≤0.05). Geosmin levels in the flesh of tilapia raised in cages and earthen ponds were 0.66±0.11 and 2.61±0.51 µg/kg, respectively. MIB levels in the flesh of tilapia from cages and earthen ponds were 2.45±0.50 and 4.55±0.59 μg/kg, respectively. The musty-odor producing cyanobacteria in the water taken from cages were Anabaena sp. (23.33-30.00×10³ cells/mL), Oscillatoria sp. (13.33-26.67×10³ cells/mL) and Pseudanabaena sp. (16.67-26.67×10³ cells/mL, respectively. The identified cyanobacteria from water in tilapia earthen ponds were Anabaena sp. (3.33-177.00×10³ cells/mL). Oscillatoria sp. (43.33-176.67×10³ cells/mL) and Pseudanabaena sp. (6.67-53.33×10³ cells/mL), respectively. In the second experiment, the effects of pond ages on phytoplankton and actinomycetes which produce musty-odor flesh were studied. The results showed that no significant exists between pond ages, and bacteria (phytoplankton and actinomycetes) numbers and musty-odor. However, both musty-odor producing bacteria families were found in all samples, i.e. Phormidium sp. $(0.00-236.67\times10^3 \text{ cells/mL})$, Oscillatoria sp. $(0.00-103.33\times10^3 \text{ cells/mL})$ cells/mL), Anabaena sp. (0.00-203.33×10³ cells/mL) and Pseudanabaena sp. (0.00-253.33×10³ cells/mL). Numbers of actinomycetes were (0.25×10³-2.02×10⁶ cells/g soil dry weight). In summary, the cage culture system of tilapia has a higher quality in term of musty-odor contamination compared to those from earthen ponds. The species of cyanobacteria which cause musty-odor in the flesh of fish from earthen ponds were Phormidium sp., Oscillatoria sp., Anabaena sp. and Pseudanabaena sp.